

ת"ד (באר שבע) 12100-06-22 - מדינת ישראל נ' יונתן רויטבלנט

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 12100-06-22 מדינת ישראל נ' רויטבלנט

בפני אלון אופיר שופט בכיר

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שמעון שימן

המאשימה

נגד

יונתן רויטבלנט - נוכח ע"י ב"כ עו"ד יפים וקסלר -
בהעדר

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות בניגוד לסעיף 67 בפקודת התעבורה, תשכ"א 1961- יחד עם עבירת ביטוח.

בהתאם לעובדות כתב האישום נהג הנאשם ביום 17.12.21 רכב מסוג אופנוע בכביש 60 וזאת לאחר שביום 9.12.21 נפסל על ידי בית המשפט לתקופה של 6 חודשים מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, פסילה שסווגה כך שתחול על רישיון לדרגה A (אופנוע) ובאירוע נשוא כתב האישום, נהג הנאשם באופנוע באופן בו נהיגתו הייתה בזמן הפסילה שהוטלה עליו.

הנאשם כפר במיוחס לו, וטען כי דבר הפסילה לא הודע לו כדין, שכן אף שהיה מיוצג בהליך נשוא הפסילה, בא כוחו לא עדכן אותו כנדרש ביחס לגזר הדין שניתן בהעדרו, ובנסיבות אלה, יחד עם טענות משפטיות נוספות שהעלתה ההגנה, סבר הנאשם כי אין לו אחריות משפטית לביצוע העבירה.

לאחר שנשמעו הוכחות, נדחו טענות הנאשם והוא הורשע בכל עובדות כתב האישום.

טיעוני הצדדים לעונש בתמצית -

בטיעוניה, ציינה המדינה כי נהיגת הנאשם בזמן פסילה, באה על רקע החלטה שיפוטית אחת לפסול אותו למשך 6 חודשים.

בנסיבות אלה, ביקשה המדינה לקבוע מתחם ענישה אשר מתחיל במאסר מותנה ועד שנת מאסר לצד מתחם פסילה אשר מתחיל ב-6 חודשי פסילה ומגיע עד ל-60 חודשי פסילה.

מאחר ואין לקחת לזכות הנאשם לקיחת אחריות, ולאור העובדה כי מדובר במי הנוהג מ-2019 ולחובתו 3 הרשעות קודמות כולל נהיגה כבלתי מורשה, התבקש בית המשפט למקם את הנאשם ברף הבינוני של מתחם הפסילה וביחס למתחם המאסר בחלקו הנמוך של מתחם זה, זאת לצד ענישה מותנית הכוללת פסילה מותנית וקנס.

ב"כ הנאשם סבר כי אין כל הצדקה לענישה הכוללת מאסר או פסילה בפועל ממושכת של רישיון נהיגה הנאשם.

לשיטתו מדובר בנסיבות חריגות של ביצוע העבירה שכן עת נפסל הנאשם במקור, הוא לא הורחק לחלוטין מיכולת נהיגה, ולמעשה הוא נפסל ביחס לדרגה ספציפית של נהיגת אופנוע, כך שהנאשם לא יצר סכנה ברף גבוה עת נהג באופנוע שחרג מרף פסילתו.

עוד נטען כי באירוע בו נהג הנאשם באופנוע הוא נפצע קשות (אף שלא היה אשם כלל בתאונה) ונותר עם נכות בשיעור של 86% מה שגרר הפסקת לימודים, אבדן פרנסה, והתמודדות עם נכות קשה להמשך חייו.

ב"כ הנאשם סבר כי מתחם המאסר לו טענה המדינה מדויק, אך בכל הקשור למתחם הפסילה, זה רחב מדי בנסיבות ויש לצמצמו למנעד שנע בין 6 ועד 12 חודשי פסילה.

בהתאם לעמדת ההגנה ראוייה פסילה לתקופה קצרה, לצד ענישה צופת פני עתיד.

הנאשם עצמו הביע צער בפני בית המשפט על העבירה שביצע, הבהיר כי לא מספיק אחראי כדי לבדוק את ההחלטה שניתנה בעניינו טרם חזר לנהוג באופנוע, טען כי למד מכך לקח ולהבא יהיה נוכח בכל הליך משפטי המתנהל בעניינו.

דין וגזירת הדין -

הערך המוגן בעבירה של נהיגה של בזמן פסילה הוא שלום הציבור וזכותו לנוע בדרכים בביטחון.

בפרשה זו יש לקבוע את מתחם העונש הראוי ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה אשר התרחשה בעקבות החלטה שיפוטית אחת, אשר סיווגה את פסילת הנאשם לדרגת רישיון A בלבד לתקופה של 6 חודשים.

בעובדות כתב האישום אשר הוגש, לא יוחסה לנאשם התנהגות הכוללת ביצוע עבירות נוספות זולת

עצם הנהיגה בזמן פסילה (לצד עבירה נגזרת של ביטוח).

הנאשם לא ברח משוטרים ולא יוחסה לו התנהגות המהווה בריונות כבישים.

אין חולק כי פסילה אחת בת 6 חודשים (מסווגת לדרגה A בלבד) הייתה תלויה כנגדו עת נהג אופנוע.

ביום 20.1.20 קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, כבוד השופטת שלו, בעפ"ת 21538-08-19 מדינת ישראל נגד גניים (להלן - פרשת גניים) את הדברים הבאים:

"לא אחת נקבע, כי העבירה של נהיגה בזמן פסילה היא אחת מעבירות התעבורה החמורות, שכן מעבר לסכנה הנשקפת לציבור, מנהיגותו של מי שרשות מוסמכת קבעה כי הוא מסוכן באופן המצדיק את פסילתו; הרי שמדובר בעבירה המבטאת זלזול בשלטון החוק וברשויות אכיפת החוק.

יפים בהקשר זה דברי כב' השופט לוי ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו-לבן (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב... על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי 'מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים'."

על כן, נקבע בפסיקה ענפה, כי על בתי המשפט להטיל בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה ענישה מחמירה, לרבות עונשי מאסר בפועל; ובעניין אבו לבן הנ"ל נקבע, כי אין מניעה להטיל עונש של מאסר בפועל בגין עבירה זו, גם על מי שלא תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי (ראו גם רע"פ 1211/12 ישראלי נ' מדינת ישראל (15.2.12)). הדברים נכונים, על אחת כמה וכמה, בעניינו של מי שאין זו הרשעתו הראשונה בעבירה זו. וכך נקבע ברע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל (6.3.19, להלן- עניין ליפשיץ):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק... בנוהגו בפעם השלישית בזמן פסילה, בעוד עונש מאסר בשל פסילה בזמן נהיגה תלוי ועומד מעל לראשו, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין והוא אינו נרתע מסיכון חיי אדם. יש לייחס חומרה רבה להתנהגות זו, המצדיקה, בנסיבות העניין, עונש מאסר בפועל כפי שנגזר על המבקש."

בפרשת גניים קבע בית המשפט המחוזי כמתחם ענישה ראוי עונש מאסר בפועל שנע בין 6 ועד 20

חודשי מאסר.

אלא שהמתחם לעיל נקבע בפרשת גניים על רקע הדברים הבאים:

"בענייננו, מעבר לחומרת העבירות כשלעצמן, הרי שהנסיבות הקשורות בביצוען, מציבות את הפגיעה בערכים המוגנים ברמה גבוהה. המשיב נהג ברכב לאחר שנפסל במסגרת חמישה גזרי דין שונים, לפסילה מצטברת של 88 חודשים; ובעת שרשיון הנהיגה שלו פקע לפני למעלה מ-14 שנה; ומכלול נתונים אלו, מעיד הן על רמת המסוכנות הגבוהה לבטחון הציבור כתוצאה ממעשיו, והן על רמת הזלזול וההתעלמות שלו מהוראות רשויות אכיפת החוק."

במקרים אחרים שקדמו לפסיקה לעיל, וכאשר הנסיבות היו שונות וקלות יותר, קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מתחמים אחרים לעבירה של נהיגה בזמן פסילה:

בעפ"ת 59810-07-12 דרור אביטל נגד מדינת ישראל נקבע:

"מתחם הענישה הקבוע לעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות באופן מיוחד, עד לתקופת מאסר בת שנה."

מתחם תקופת פסילת רישיון הנהיגה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נקבע

בעפ"ת 43966-08-13 (מחוזי באר-שבע) חאלד זידאן נגד מדינת ישראל:

"הטווח של עשרים וארבעה חודשי פסילת רישיון הינו בתוך מתחם העונש ההולם, אשר נע בין 6 חודשים ועד לחמש שנים."

כפי שנקבע בסעיפים 40ב', ג' ו-ט' של חוק העונשין, לחומרת מעשה העבירה בנסיבות ובמידת אשמו של הנאשם יינתן המשקל הראוי לצורך קביעת מתחם הענישה המתאים למקרה הנדון.

בפרשה שבפני ולפי עובדות כתב האישום הנאשם **מורשה במקור לנהיגה**.

לא יוחסו לנאשם בכתב האישום עבירות נלוות זולת עצם הנהיגה בפסילה (לא נמלט משוטרים ולא יוחסה לו התנהגות אותה ניתן להגדיר כבריונות כבישים).

נהיגת הנאשם באה על רקע החלטה שיפוטית אחת אשר פסלה הנאשם ל-6 חודשים, פסילה מסווגת לדרגה A.

בנסיבות אלה, כפי שנוסח כתב האישום בו הודה הנאשם, מידת הפגיעה בערך המוגן היא

קלה, ולכן אני קובע (כפי שגם עתרה המדינה בטיעוניה) כי מתחם הענישה בפרשה זו על פי עובדותיה שבכתב האישום ינוע בין עונש של מאסר מותנה ועד לעונש של שנת מאסר בפועל.

מתחם הפסילה בפועל ינוע בין 6 חודשי פסילה ועד ל- 60 חודשי פסילה בפועל והכל כפי שנקבע

בפסיקה הרלוונטית שצוטטה על ידי לעיל לנסיבות קלות של ביצוע עבירה זו.

ניתוח נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם אמנם לא לקח אחריות (לפחות עד לשלב הטיעונים לעונש **שם הביע חרטה והבנה להתנהלותו הלקויה טרם נהג באופנוע עת היה פסול לנהיגה**) והורשע לאחר ניהול הוכחות.

לא ניתן לקחת לזכות הנאשם לקיחת אחריות, אך אין לקחת לחובתו את עצם העובדה כי כפר והחליט לנהל הוכחות.

הנאשם אדם נורמטיבי לחלוטין, נעדר כל עבר פלילי, אך מבחינה תעבורתית הוא אוחז ברישיון נהיגה משנת 2019 ולחובתו 3 הרשעות קודמות כולל נהיגה כבלתי מורשה.

לא מדובר בעבר זניח נוכח ותק הנהיגה הקצר, שכן עבירה של נהיגה כבלתי מורשה היא עבירה ברף חומרה גבוה, כך שמדובר בהרשעה שנייה של הנאשם בביצוע עבירה חמורה.

ככל שהדבר קשור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, המדובר במי שנחבל קשות באירוע נשוא כתב האישום בתאונה לה לא גרם ולא נמצא אחראי לה.

כתוצאה מתאונה זו נגרמו לנאשם 86% נכות, הוא נאלץ להפסיק לימודים אקדמיים, הוא נאלץ להפסיק לעבוד, ונראה כי האירוע נשוא כתב האישום שינה לרעה את חיי הנאשם באופן קיצוני.

הנאשם הביע צער על התנהגותו בפרשה זו וחרטה שנראה לי כנה לחלוטין.

בנסיבות המתוארות לעיל, ולאחר שאיזנתי בין כלל השיקולים לקולה ולחומרה, אני מחליט שלא להחמיר מעבר לחלקו הנמוך של מתחם הענישה ככל שהדבר קשור לרכיב המאסר, אך ביחס לרכיב הפסילה בפועל, ולאור עברו התעבורתי של הנאשם (שאינו עבר קל), נכון בעיני בהתחשב גם דבריו של הנאשם עצמו בפני בשלב הטיעונים לעונש, נורמטיביות חייו ופציעתו הקשה לצד נכותו לגזור תקופת פסילה בת 9 חודשים.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 600 ₪ או 6 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

את התשלום ניתן יהיה לשלם כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/גזר הדין.

לידיעתך, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם להחלטה/גזר הדין שנקבע ובהתאם לתשלומים שקבע בית המשפט.

עליך לשלם את חוב הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"

· **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או**

בטלפון 073-2055000

· **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

לידיעתך: בחלוף המועד לתשלום המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה ינקוט הליכים לגביית החוב.

למידע נוסף ותשלום הקנס ניתן לפנות גם לנציגי המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה במוקד המידע והשרות הטלפוני בטלפון מספר 35592* או בטל' מספר 073-2055000.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 9 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד תוך 120 יום מהיום במזכירות בית המשפט **ואם לא יעשה כן יחשב**

הנאשם פסול מיכולת לקבל או להחזיק רישיון נהיגה, אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 3 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילת רישיון נהיגה והכל תוך 1 שנים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה היום, ט"ז אלול תשפ"ה, 09 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.